

KAZUS Z PRAWA KARNEGO

Ryszard Wesoly urodził się 17 lutego 1985 r. w Gnieźnie. Ma wykształcenie zawodowe (stolarz), kawaler, nie pracuje, utrzymuje się z prac dorywczych, nie posiada majątku, mieszka w Gnieźnie - w domu należącym do matki, nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt II K 76/18, Ryszard Wesoly został skazany za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten uprawomocnił się w I instancji – żadna ze stron nie złożyła wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Wymierzoną karę Ryszard Wesoly odbył w całości i zakład karny opuścił w dniu 20 lutego 2020 r.

W dniu 18 kwietnia 2020 r. Ryszard Wesoly popełnił przestępstwo z art. 159 k.k. Za to przestępstwo, zakwalifikowane w zw. z art. 64 § 1 k.k., został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 23 listopada 2020 r., sygn. akt II K 234/20, na karę 2 lat pozbawienia wolności. Także i ten wyrok uprawomocnił się w I instancji – żadna ze stron nie złożyła wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Wymierzoną karę Ryszard Wesoly odbył w całości i zakład karny opuścił w dniu 22 grudnia 2022 r.

W dniu 17 stycznia 2023 r. około godz. 19.00 Ryszard Wesoly postanowił pojechać samochodem z Gniezna do Trzemeszna. Chciał odwiedzić kolegę. Nie miał prawa jazdy, ale mimo to zdecydował, że pojedzie samochodem stanowiącym własność jego matki Grażyny Wesolej marki Ford Mondeo PGN 33VL. Matka nie pozwalała mu korzystać z tego pojazdu, z czego zdawał sobie sprawę. Chowała przed nim kluczyki do samochodu, ale Ryszard Wesoly pewnego dnia dostrzegł, że kładzie je do jednej z szuflad w kuchni. Dlatego też zabrał te kluczyki, a następnie wyszedł z domu, wsiadł do pojazdu i ruszył. Po drodze zabrał znajomych Grzegorza Bąka i Tomasza Komara, którzy byli jego rówieśnikami. Obaj pasażerowie zajęli miejsca na tylnym siedzeniu.

Na ulicy Brzozowej w Gnieźnie Ryszard Wesoly rozwinął nadmierną prędkość. Poruszał się z prędkością 100 km/h, choć na tym odcinku obowiązywało ograniczenie do 50 km/h. Z uwagi na nadmierną prędkość nie opanował pojazdu podczas pokonywania łuku drogi w lewo, zjechał na przeciwny pas ruchu, a następnie na pobocze i z dużym impetem uderzył w rosnące tam drzewo. Na skutek tego uderzenia Grzegorz Bąk i Tomasz Komar doznali obrażeń ciała i zostali odwiezieni do szpitala, gdzie udzielono im pomocy medycznej. Ryszard Wesoly nie doznał poważniejszych obrażeń.

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji znaleźli na tylnym siedzeniu samochodu prowadzonego przez Ryszarda Wesolego nowy telefon komórkowy marki Samsung, a na przednim siedzeniu pasażera nowy komputer – laptop firmy Dell. Oskarżony oświadczył, że komputer pochodzi z dokonanej przez niego w dniu 9 stycznia 2023 r. kradzieży z włamaniem do domu położonego w Gnieźnie przy ulicy Małwowej 10. Zaprzeczył jednocześnie, aby telefon komórkowy należał do niego. Zasugerował, że może jest on własnością Grzegorza Bąka lub Tomasza Komara. W toku dalszych czynności ustalono, że telefon ten był własnością Leszka Smutnego, który skradziono mu w dniu 12 stycznia 2023 r. w Gnieźnie, gdy pozostawił go na chwilę na ławce w parku i zajmował się psem.

Wszczęto postępowanie przygotowawcze, którym objęto zarówno zabór pojazdu w cel krótkotrwałego użycia, wypadek drogowy, kradzież z włamaniem komputera i kradzież telefonu komórkowego. W wyniku tego postępowania prokurator wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów Ryszardowi Wesolemowi popełnienia czterech przestępstw, a mianowicie tego, że:

- 1) w dniu 9 stycznia 2023 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w oknie domu położonego przy ul. Malwowej 10 wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia komputer – laptop o wartości 6 000 złotych na szkodę Karola Terkowskiego, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym warunkach art. 64 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 23 listopada 2020 r., sygn. akt II K 234/20, za umyślne przestępstwo przeciwko zdrowiu z art. 159 k.k. i w ciągu pięciu lat od odbycia łącznie kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności popełnił ponownie przestępstwo ujęte w katalogu określonym w art. 64 § 2 k.k., a polegające na kradzieży z włamaniem, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,
- 2) w dniu 12 stycznia 2023 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki Samsung o wartości 3 800 złotych na szkodę Leszka Smutnego, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.,
- 3) w dniu 17 stycznia 2023 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, zabrał w celu krótkotrwałego użycia cudzy pojazd mechaniczny, a mianowicie samochód marki Ford Mondeo PGN 33VL, stanowiący własność jego matki Grażyny Wesołej, co uczynił wbrew jej woli, tj. przestępstwa z art. 289 § 1 k.k.,
- 4) w dniu 17 stycznia 2023 r., w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy marki Ford Mondeo PGN 33VL, mimo iż nie posiadał do tego stosownych uprawnień i poruszał się ulicą Brzozową z prędkością 100 km/h, choć na tym odcinku drogi obowiązywało ograniczenie prędkości do 50 km/h, w wyniku czego nieumyślnie spowodował wypadek polegający na tym, że na łuku drogi w lewo, z uwagi na nadmierną prędkość, nie opanował pojazdu, zjechał na przeciwny pas ruchu, a następnie na pobocze i uderzył w rosnące tam drzewo, przy czym w wyniku tego uderzenia pasażerowie samochodu doznali obrażeń ciała, i tak: Grzegorz Bąk złamania przedramienia prawej ręki, a Tomasz Komar sińców i otarć naskórka na rękach, nogach i klatce piersiowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ich ciała na okres powyżej 7 dni, a nadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt II K 76/18, za umyślne przestępstwo podobne z art. 157 § 1 k.k., tj. przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Prokurator, za zgodą Ryszarda Wesołego i pokrzywdzonych wypadkiem drogowym oraz kradzieżą z włamaniem, skierował sprawę do mediatora Zbigniewa Zająca w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego. Mediacja została przeprowadzona prawidłowo, ale zakończyła się niepowodzeniem. Mediator sporządził stosowne sprawozdanie z wyników mediacji.

W toku postępowania przygotowawczego zebrano następujące dowody:

1. Wyjaśnienia Ryszarda Wesołego, który przyznał się do popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., z art. 289 § 1 k.k. i z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z prawdą przedstawił okoliczności popełnienia tych czynów, które wyżej przedstawiono. Przyznał, że nie ma prawa jazdy i w dniu 17 stycznia 2023 r., jadąc samochodem matki, rozwinął prędkość 100 km/h na ulicy Brzozowej w Gnieźnie, mimo że miał świadomość, iż na tym odcinku drogi obowiązywało ograniczenie prędkości do 50 km/h. Z uwagi na nadmierną prędkość, na łuku drogi w lewo, stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwny pas ruchu, a następnie na pobocze i uderzył pojazdem w drzewo. Wcześniej samochód zabrał wbrew woli matki Grażyny Wesołej, która kategorycznie zabroniła mu z niego korzystać. Chowała przed nim kluczyki do pojazdu, ale pewnego dnia przypadkowo dostrzegł, że kładzie je do

jednej z szuflad w kuchni. Dlatego też zabrał te kluczyki. Zamierzał pojechać do Trzemeszna, gdzie mieszkał jego kolega. Po drodze zabrał jako pasażerów Grzegorza Bąka i Tomasza Komara, z którymi chodził do tej samej klasy w szkole zawodowej. Oni w wypadku ucierpieli. Przyznał również, że w dniu 9 stycznia 2023 r., działając w celu dokonania zaboru mienia, wybił szybę w oknie domu położonego w Gnieźnie przy ulicy Malwowej 10 i w ten sposób wszedł do wnętrza. Na stole w salonie leżał nowy komputer – laptop firmy Dell. Zabrał ten komputer w celu przywłaszczenia. Zamierzał go w przyszłości sprzedać. Nie neguje tego, że komputer był wart 6000 złotych. Zaprzeczył jednak, aby dopuścić się kradzieży telefonu komórkowego marki Samsung, który został odnaleziony przez policjantów na tylnym siedzeniu samochodu. Zdaniem Ryszarda Wesołego, telefon ten musiał mieć przy sobie albo Grzegorz Bąk albo Tomasz Komar. Ryszard Wesoły stwierdził, że nie jest prawdą, aby proponował kupno tego telefonu Grzegorzowi Bąkowi i Tomaszowi Komarowi. Wyjaśnił, że oni pewnie chcą go w tę kradzież wrobić, ponieważ kilka dni wcześniej doszło między nimi do kłótni. Chodziło o to, że Ryszard Wesoły nie chciał im pożyczyć pieniędzy na alkohol i na ulicy wyzwał ich od „głupków” i „nierobów”. Myślał, że już o tym zapomnieli i mu wybaczyli, ale jak widać tak się nie stało.

2. Zeznania świadków Grzegorza Bąka i Tomasza Komara, którzy zgodnie z prawdą przedstawili okoliczności zaistniałego wypadku drogowego. Opisali oni również, jakie doznali obrażenia ciała, co pokrywało się z opinią biegłego lekarza specjalisty z zakresu medycyny sądowej. Nadto, zgodnie zeznali, że w dniu zdarzenia, w momencie, gdy wsiedli do samochodu, Ryszard Wesoły zapytał ich czy nie chcieliby kupić nowego telefonu komórkowego marki Samsung. Wręczył im ten telefon i oglądali go w trakcie jazdy siedząc na tylnym siedzeniu. Powiedział, że telefon ten skradł mężczyźnie, który położył go na ławce w parku i zaczął zajmować się psem. Wykorzystał jego nieuwagę. Kiedy oglądali telefon doszło do wypadku.
3. Protokół oględzin samochodu marki Ford Mondeo PGN 33VL oraz miejsca wypadku drogowego, w którym opisano wszystkie ślady związane z zaistniałym wypadkiem drogowym. Odnotowano też odnalezienie na przednim siedzeniu pasażera komputera – laptopa firmy Dell i na tylnym siedzeniu pasażera telefonu komórkowego marki Samsung.
4. Opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, z której wynika, że pokonując łuk drogi w lewo prowadzący samochód Ryszard Wesoły poruszał się z prędkością 100 km/h, co było przyczyną nie opanowania pojazdu, zjechania na przeciwległy pas ruchu, a następnie na pobocze i ostatecznie uderzenia w drzewo.
5. Opinia biegłego lekarza specjalisty z zakresu medycyny sądowej, w której stwierdzono, że na skutek wypadku drogowego: Grzegorz Bąk doznał złamania przedramienia prawej ręki, które to obrażenie naruszyło czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, a Tomasz Komar doznał sińców i otarć naskórka na rękach, nogach i klatce piersiowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni – opinia jest pełna, jasna i nie zawiera sprzeczności.
6. Zeznania Grażyny Wesołej, która została prawidłowo pouczona o prawie do odmowy składania zeznań, ale z tego prawa nie skorzystała. Zeznała, że w dniu 17 stycznia 2023 r. jej syn Ryszard Wesoły zabrał stanowiący jej własność samochód marki Ford Mondeo PGN 33VL. Z tego co się dowiedziała, chciał pojechać do Trzemeszna, gdzie mieszkał jego kolega. Samochód zabrał wbrew jej woli i na pewno zdawał sobie z tego sprawę, ponieważ kategorycznie zabroniła mu z niego korzystać, tym bardziej, że nie posiada on prawa jazdy. Chowała kluczyk do szuflady w kuchni, ale widocznie musiał ten schowek odkryć. Jest zła na syna. Nadto spowodował on wypadek i pojazd uległ uszkodzeniu. Oświadczyła do protokołu, że składa wniosek o ściganie syna za to, że zabrał przedmiotowy samochód wbrew jej woli w celu krótkotrwałego użycia i domaga się przykładowego ukarania.

7. Zeznania Leszka Smutnego, który stwierdził, że w dniu 12 stycznia 2023 r. udał się ze swoim psem do parku położonego przy ul. Kwiatowej w Gnieźnie. W pewnym momencie położył na ławce telefon komórkowy marki Samsung i zaczął „bawić” się z psem – rzucał mu kije, po które on biegał. Gdy po chwili wrócił, telefonu nie było na ławce. Ktoś go skradł, ale nie wie kto. Nie widział tego momentu. Nie dostrzegł również żadnego człowieka w pobliżu, ponieważ nie zwracał na to uwagi. Telefon był nowy. Kupił go dwa dni wcześniej za kwotę 3 800 złotych. Telefon został mu zwrócony przez Policję i nie był uszkodzony.
8. Zeznania Karola Terkowskiego, który zeznał, że w dniu 9 stycznia 2023 r. wieczorem wyjechał do znajomych zamieszkujących w Poznaniu. Wrócił następnego dnia. Stwierdził, że do jego domu, położonego przy ul. Malwowej 10 w Gnieźnie, dokonano włamania. Wybita została szyba w oknie. Ze stołu w salonie skradziono nowy komputer – laptop firmy Dell, który w dniu 6 stycznia zakupił za kwotę 6 000 złotych. Nie potrafi powiedzieć, kto był sprawcą tego czynu. Komputer bez uszkodzeń został mu zwrócony przez Policję.
9. Protokół oględzin domu położonego przy ul. Malwowej 10 w Gnieźnie. Z protokołu wynika, że szyba w oknie domu została wybita. Nie zabezpieczono jednak żadnych śladów, które pozwoliłyby na identyfikację sprawcy bądź sprawców.
10. Oryginały faktur potwierdzających, że: Leszek Smutny w dniu 10 stycznia 2023 r. nabył w sklepie nowy telefon komórkowy marki Samsung za kwotę 3 800 złotych, a Karol Terkowski w dniu 6 stycznia 2023 r. kupił w sklepie nowy komputer – laptop firmy Dell za kwotę 6 000 złotych.
11. Zeznania Zbigniewa Zająca (mediatora), który zeznał, że podczas mediacji Ryszard Wesoły przyznał się do tego, że w dniu 12 stycznia 2023 r. dokonał kradzieży nowego telefonu komórkowego marki Samsung na szkodę mężczyzny, który bawił się psem w parku przy ul. Kwiatowej w Gnieźnie.
12. Odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 14 maja 2018 r., II K 76/18, oraz z dnia 23 listopada 2020 r., II K 234/20 wraz z danymi od odbycia kary. Treść wyroków i dane o karalności potwierdzają informacje zawarte na wstępie kazusu.
13. Dane z KRK, które są zgodne z danymi zawartymi w punkcie 12.
14. Wywiad kuratora sądowego, z którego wynika, że Ryszard Wesoły ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.
15. Pokwitowania odbioru przez pokrzywdzonych komputera – laptopa firmy Dell oraz telefonu komórkowego marki Samsung.

Akt oskarżenia, w którym zarzucono Ryszardowi Wesołemu wymienione wyżej cztery przestępstwa (przy przyjęciu takiego samego ich opisu i kwalifikacji prawnych) wpłynął do Sądu Rejonowego w Gnieźnie w dniu 12 kwietnia 2023 r. Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą II K 170/23.

Termin rozprawy został wyznaczony na dzień 6 czerwca 2023 r. Przed terminem rozprawy Ryszard Wesoły ustanowił swoim obrońcą (z wyboru) radcę prawnego Rafała Mądrego. Stosowne upoważnienie do obrony zostało załączone do akt.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2023 r. Ryszard Wesoły przyznał się do popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., z art. 289 § 1 k.k. i z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Nie przyznał się do popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Złożył wyjaśnienia o identycznej treści, jak w postępowaniu przygotowawczym. Także świadkowie Grzegorz Bąk, Tomasz Komar, Grażyna Wesoła (prawidłowo pouczone o prawie do odmowy składania zeznań z tego prawa nie skorzystała), Karol Terkowski, Leszek Smutny i Zbigniew Zajac złożyli zeznania zgodne z tymi, które złożyli w postępowaniu przygotowawczym. Niemniej, Grzegorz Bąk i Tomasz Komar

zaprzeczyli, aby kiedykolwiek klócili się z oskarżonym i aby wyzywał on ich na ulicy. Z kolei, Tomasz Komar, w trakcie składania zeznań, złożył wniosek o nałożenie na Ryszarda Wesołego obowiązku uiszczenia na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 5 000 złotych w związku z cierpieniami, jakich doznał na skutek obrażeń spowodowanych wypadkiem drogowym. Grzegorz Bąk takiego wniosku nie złożył, ponieważ, jak oświadczył, oskarżony obiecał, że w terminie 6 miesięcy zapłacił mu tytułem doznanej przez niego krzywdy 10 000 złotych. Wie, że stara się on podjąć stałą pracę i dlatego wierzy mu, iż wywiąże się ze zobowiązania. Grażyna Wesoła dodała zaś, że podtrzymuje wniosek o ściganie syna za przestępstwo z art. 289 § 1 k.k., ale wybaczyła mu jego zachowanie, ponieważ ją przeprosił i teraz zachowuje się poprawnie. Nie pije i szuka stałej pracy, rozpoczął kurs na prawo jazdy. Pojednała się z nim. Prosi, aby go łagodnie potraktować. Na rozprawie doszło do prawidłowego ujawnienia bez odczytywania, w trybie art. 405 § 2 i 3 k.p.k., dokumentów opisanych wcześniej w punktach od 3 do 5, 9, 10 oraz od 12 do 15, o czym uczyniono stosowną wzmiankę w protokole rozprawy.

Po naradzie, Sąd, w dniu 6 czerwca 2023 r., wydał wyrok, w którym:

- 1) uznał oskarżonego Ryszarda Wesołego za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (przyjęto opis taki jak w akcie oskarżenia i wcześniej opisanych zarzutach) i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;
- 2) uznał oskarżonego Ryszarda Wesołego za winnego przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. (przyjęto opis taki jak w akcie oskarżenia i wcześniej opisanych zarzutach) i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) uznał oskarżonego Ryszarda Wesołego za winnego przestępstwa z art. 289 § 1 k.k. (przyjęto opis taki jak w akcie oskarżenia i wcześniej opisanych zarzutach) i za to na podstawie art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 2 i § 6 pkt 3 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- 4) uznał oskarżonego Ryszarda Wesołego za winnego przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (przyjęto opis taki jak w akcie oskarżenia i wcześniej opisanych zarzutach) i za to na podstawie art. 177 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;
- 5) na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k., połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach od 1 do 4 i wymierzył oskarżonemu Ryszardowi Wesołemu karę łączną 7 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności;
- 6) na podstawie art. 46 § 1 k.k., orzekł wobec oskarżonego Ryszarda Wesołego, w związku ze skazaniem go za czyn przypisany mu w punkcie 4, obowiązek uiszczenia na rzecz Tomasza Komara kwoty 5 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę, wyrządzoną tym przestępstwem;
- 7) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym od uiszczenia opłaty.

Sąd dał wiarę wszystkim protokołom, dokumentom i opiniom biegłych ujawnionym na rozprawie - opisanym wcześniej w punktach od 3 do 5, 9, 10 oraz od 12 do 15, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w ramach i kompetencji i nie były kwestionowane przez strony. Nadto opinie biegłych są pełne, jasne i nie zawierają sprzeczności.

Odnośnie do czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom Karola Terkowskiego. W oparciu o te dowody oraz w oparciu o protokół oględzin domu położonego przy ul. Malwowej 10 w Gnieźnie i fakturę dotyczącą zakupu komputera – laptopa firmy Dell, ustalił stan faktyczny, który oddano w opisie przypisanego Ryszardowi Wesołemu czynu. Jeżeli chodzi o recydywę z art. 64 § 2 k.k., to Sąd na podstawie treści odpisów wymienionych

na wstępie wyroków i danych z KRK ustalił fakty z tych dokumentów wynikające, a ujęte w opisie czynu. Nadto stwierdził, że został spełniony warunek „ponowności”, o którym mowa w art. 64 § 2 k.k., ponieważ zarówno kradzież z włamaniem, jak i umyślne przestępstwo przeciwko zdrowiu z art. 159 k.k., za które oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 23 listopada 2020 r., sygn. akt II K 234/20, w warunkach art. 64 § 1 k.k., znajdują się w zamkniętym katalogu zawartym we wspomnianym przepisie art. 64 § 2 k.k. i jest to w pełni wystarczające dla wystąpienia omawianej przesłanki.

Odnosnie do czynu z art. 278 § 1 k.k., Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom Ryszarda Wesołego. Uznał, że są one wyłącznie przejawem przyjętej przez niego linii obrony, która ma mu zapewnić uniknięcie odpowiedzialności karnej za czyn, którego się dopuścił. Uznał zarazem za wiarygodne zeznania Leszka Smutnego, Grzegorza Bąka, Tomasza Komara i Zbigniewa Zająca. Niemniej, to zeznania tych trzech ostatnich dały podstawę do ustalenia sprawstwa oskarżonego co do kradzieży telefonu komórkowego. Sąd uznał też, że nie miała miejsca sugerowana przez Ryszarda Wesołego kłótnia pomiędzy nim a Grzegorzem Bąkiem i Tomaszem Komarem. Zdaniem Sądu, oskarżony „wymyślił” tę kłótnię, aby zasugerować stronniczość wymienionych świadków. W przekonaniu Sądu, Grzegorz Bąk, Tomasz Komar i Zbigniew Zajac nie mieli żadnego interesu w tym, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Wartość telefonu Sąd ustalił na podstawie faktury.

Odnosnie do czynu z art. 289 § 1 k.k., Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom Grażyny Wesołej i na tej podstawie poczynił ustalenia faktyczne, oddane w opisie czynu.

Odnosnie do czynu z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, zeznaniom Grzegorza Bąka i Tomasza Komara oraz opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, jak też protokołowi oględzin pojazdu i miejsca wypadku. To te dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych, które zostały oddane w opisie czynu. Co do obrażeń, jakich doznali pokrzywdzeni na skutek wypadku drogowego, Sąd dał w pełni wiarę opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu medycyny sądowej, którą uznał za pełną, jasną i nie zawierającą sprzeczności. W oparciu o tę opinię Sąd ustalił, że Grzegorz Bąk doznał złamania przedramienia prawej ręki, które to obrażenie naruszyło czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, a Tomasz Komar doznał sińców i otarć naskórka na rękach, nogach i klatce piersiowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni. Jeżeli chodzi o recydywę z art. 64 § 1 k.k., to Sąd na podstawie odpisu wyroku z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt II K 76/18, którego treść opisano na wstępie kazusu i danych z KRK ustalił fakty z tych dokumentów wynikające, a ujęte w opisie czynu. Podkreślił jednocześnie, że przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. i z art. 177 § 1 k.k. są podobne w świetle art. 115 § 3 k.k., ponieważ oba godzą w zdrowie człowieka, czyli należą do tego samego rodzaju. W przypadku art. 157 § 1 k.k. zdrowie człowieka jest głównym przedmiotem ochrony, a w przypadku art. 177 § 1 k.k. jest dobrem ubocznie chronionym, gdyż głównym dobrem chronionym przez ten przepis jest bezpieczeństwo w komunikacji. Dla przyjęcia podobieństwa przestępstw, z punktu widzenia przesłanki tożsamości rodzajowej, opisana sytuacja jest wystarczająca.

Na podstawie stosownych pokwitowań, Sąd ustalił, że komputer – laptop i telefon komórkowy zostały zwrócone pokrzywdzonym i nie posiadały uszkodzeń.

Sąd doszedł do przekonania, że poczynione ustalenia faktyczne dają podstawę do przyjęcia kwalifikacji prawnych wskazanych w wyroku.

Wymierzając oskarżonemu Ryszardowi Wesołemu kary jednostkowe Sąd z jednej strony miał na uwadze jego uprzednią dwukrotną karalność, a odnośnie czynu z art. 177 § 1 k.k. w szczególności to, że działał on w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k., co potraktował jako istotną okoliczność

obciążającą. Z drugiej strony Sąd kierował się tym, że oskarżony przyznał się w pełni do kradzieży z włamaniem, zaboru w celu krótkotrwałego użycia pojazdu mechanicznego i spowodowania wypadku drogowego, przeprosił matkę, która mu wybaczyła, a co skutkowało zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 i § 6 pkt 3 k.k. Uwzględnił również to, że odzyskano telefon komórkowy i komputer – laptop i to, że Ryszard Wesoly zobowiązał się zapłacić na rzecz Grzegorza Bąka kwotę 10 000 złotych i posiada dobrą opinię w miejscu zamieszkania.

Orzekając karę łączną Sąd kierował się celami zapobiegawczymi i wychowawczymi, jak również miał na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadto miał na względzie spójność czasową popełnionych przestępstw, ale też to, że zostały one popełnione na szkodę różnych osób i godziły w różne dobra chronione prawem, tj. w mienie, bezpieczeństwo w komunikacji i zdrowie.

Sąd orzekła środek kompensacyjny z art. 46 § 1 k.k., ponieważ był do tego zobowiązany z uwagi na złożony w terminie ustawowym wniosek przez pokrzywdzonego Tomasza Komara. Żądana zaś kwota jest adekwatna do zaistniałej krzywdy.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania, w tym od uiszczenia opłaty.

Jako obrońca z wyboru oskarżonego Ryszarda Wesolego radca prawny Rafał Mądry proszę sporządzić apelację od powyższego wyroku albo opinię o braku podstaw do jej wniesienia. W przypadku sporządzenia apelacji – należy założyć, że obrońca złożył w stosownym terminie wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia odnośnie całości wyroku, które doręczono mu wraz z odpisem wyroku w dniu 10 lipca 2023 r.

Należy również założyć, że oskarżony (wcześniej podejrzany) oraz świadkowie, w tym pokrzywdzeni, zostali prawidłowo pouczeni o wszystkich przysługujących im uprawnieniach i ciążących na nich obowiązkach. Świadkowie zostali również uprzedzeni o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, a na rozprawie odebrano od nich stosowne przyrzeczenie.

Nadto należy założyć, że sąd był właściwy i orzekał w należytych składzie, a wyrok został prawidłowo podpisany. Na rozprawie byli obecni prokurator, oskarżony i obrońca, którzy po zamknięciu przewodu sądowego wygłosili mowy końcowe. Byli też oni obecni podczas ogłoszenia wyroku i podania jego ustnych motywów.